

UNIAREA POPORULUI

Proprietar: IULIU MAIOR junior

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

ABONAMENTELE

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 10.000 Lei,
pe o jumătate de an 5000 Lei.
pe trei luni 2500 Lei.

Intemeietori: Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Director ION POPU-CÂMPEANU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

incep la 1 Ianuarie, 1 Aprilie,
1 Iulie și 1 Octombrie.

Prețul acestui număr 400 Lei

HRISTOS A INVIAT!

— Unde ar fi omenirea, de n'ar fi înviat Domnul? —

Moartea este sfârșitul omului aci pe pământ. Deodată ce ai murit, chiar dacă ai fi cel mai bogat și cel mai temut om din lume, pământul te închide în măruntăle sale și nimeni nu poate să-ți mai dea un suflu de viață. În fața morții rămân neputincioase și cele mai calde lacrimi ale rudeniilor.

Așa să fi fost, oare, și cu Mântuitorul nostru Isus Hristos? Nu, și iarăși nu! Doară încă profeții au prezis că Mântuitorul lumii nu va cunoaște stricăciune și că mormântul său va fi mai strălucitor decât soarele. Ba a spus-o chiar Mântuitorul, în mai multe rânduri, că trebuie „să meargă în Ierusalim, și multe să pătimească dela bătrâni, dela arhierii și dela cărturari, și să fie omorât, și a treia zi să învieze“ (Mat. XVI, 21; XII, 40).

Toate aceste profeții s'au împlinit. Hristos a fost batjocorit în fel și formă crunt bătut și restignit pe lemnul crucii. Moartea sa a fost adevărată de ofițerul roman care cu lancea i-a împuns inima, din care a eșit sânge și apă, semnele sigure ale morții. Au adevărit-o dușmanii, care au pus pază la mormânt, ca nu cumva venind ucenicii peste noapte să fure trupul Domnului și să spună apoi că a înviat. — Dar, pe cât de sigură a fost moartea, tot așa de sigură e și învierea. Mărturie ne stau ucenicii, între care și Toma așa de greu crezător; apoi mirronosițele femei și lume multă care a putut să-l vadă și să-l asculte din nou. Mărturie ne stau nesfârșitele generațiuni de creștini, care de atunci și până astăzi, au crezut și cred cu tărie în învierea Domnului. Mulți și-au pecetluit chiar cu moartea de martir această credință.

Credința, nădejdea, așezămintele noastre de iubire creștinească ce împânzesc lumea în lung și lat, cultul nostru, civilizația cu care ne mândrim, și altele multe, toate sunt mărturie vii și ele despre învierea Domnului. Fără această înviere, existența lumii creștine ar fi absolut de neexplicat. De n'ar fi înviat Mântuitorul, ar fi zadarnică toată predicarea Apostolilor și zadarnice ar fi toate mă-

rețile intelectuale și morale ale civilizației! De n'ar fi înviat Domnul, mândra împărăție romană, desfrânată Grecia, Arabul răstăcitor, Normandul furios, Germanul violent, nu s'ar fi înclinat cu umilință în fața unui necunoscut pe care l-a răstignit Pilat. De n'ar fi înviat Hristos, azi n'am avea nesfârșitele legiuni de călugări și călugărițe, care au părăsit totul: părinți și frați, averi și onoruri, și chiar

coroane împărătești, pentru a se așeza în slujba desmoșteniților sorții, veghind zi și noapte la căpătâiul bolnavilor, îngrijind gratuit orfanii, făcându-se leproși de dragul mântuirii leproșilor, sau pentru a lua drumul de martiri al misiunilor printre păgâni. De n'ar fi înviat Hristos, sclava brutală ce domnea în lumea veche păgână și care ținea în lanțuri și jug patru cincimi din omenire, ar dăinui și astăzi; femeia ar fi și astăzi o păpușă în mâinile pângăritoare ale bărbatului; copilul ar fi și astăzi de mai mic preț decât un câțeluș. De n'ar fi înviat Hristos, lumea de azi n'ar ști ce este

adevărata libertate, sincera frățietate și egalitatea cinstită; lumea s'ar închina și astăzi unor zei ca Jupiter, Mercur, Bacchus, Venus, etc., care reprezentau violența, minciuna, beția și desfrâul; virtuțile n'ar fi cunoscute nici după nume, iar în grădina sufletelor ar crește numai spinii și bălăriile păcatelor, ș. a. m. d. Fără învierea lui Hristos, lumea de azi n'ar fi cu nici un pas mai înaintată decât beduinii din deșerturile Africii, care și ei au profitat ceva deși numai indirect, dela civilizația crucii. Tot ce are bun omenirea vine dela Hristos, care prin moartea sa pe lemnul crucii și apoi prin mărta sa înviere a învins păcatul, a învins întunerecul și a învins moartea! Numai Fiul lui Dumnezeu, înviat din morți, a putut să insufle lumii atâta credință; să reînnoiască legile și moravurile; să reînnoiască mințile și inimile în lumina Adevărului, Binelui și Frumosului. Numai El a putut să insufle oamenilor dragostea față de jertfă și devotament.

Hristos a înviat! Aceasta e cântarea cea mai scumpă pe care o înălțăm Domnului, prin care ne mărturisim credința noastră, ne exprimăm iubirea, nădejdea și recunoștința. E cântarea pe care vom cânta-o totdeauna, chiar și dincolo de mormânt. E cântarea pe care trebuie să o cânte toate semințiile pământului care au aflat și vor afla încă în învierea Domnului adevărata viață și adevărata mântuire.

Ioan Vultur

Darurile Invierii

„Pe adevărul nesdruncinat al Invierii Domnului, se întemeiază evlavia poporului nostru. În cununa de slavă, dăruită de minunea Invierii, Biserica noastră și-a aflat totdeauna o măreață strălucire.

Grija înlăcrimată a inimii românești de sufletul morților și de pomenirea lor în rugăciuni și milostenii, în înviere înflorește.

Cimitirele creștine, unde ard candelile, luminări și tămâie și unde străjuiesc cruci, sunt o mărturie a Invierii.

Duhul de împăcare și nădejde, care plutește peste mormintele creștine este darul Invierii Domnului“. Din „Gânduri pe Paști“.

Paștile Domnului, Paștile...

A trecut Săptămâna Mare care ne a purtat pe drumurile pătimirii Mântuitorului nostru. Rămăși strajă la mormântul în care ne-am îngropat viața păcătoasă, ingerul Domnului ne agrăește, ca și pe femeile purtătoare de mir: „Nu este aici; a înviat“.

Ce deosebire între celelalte morminte și iatre mormântul lui Isus. Pe celelalte scrie: „Aici odihnește...“ Pe al lui Isus: „A înviat; nu este aici...“.

Fiecare sărbătoare își are tâlcul ei și prăznuirea ei ne face părtași de darurile legate de ea. Paștile sunt:

1. *Un triumf al dreptății divine.* Dreptatea divină cere ca cei smeriți și urgisiți în această lume să fie preamăriți. Și cine a fost mai umilit decât întromenitul Dumnezeu-Cuvântul? Murind pe cruce, ca cel din urmă răufăcător s'a coborât până la ultimul grad al umilirii. Se cavenea deci să fie preamărit prin glorioasa înviere.

2. *O confirmare a credinței noastre.* Această minune a învierii e sigiliul dumnezeirii lui Isus. Numai Dumnezeu are putere asupra morții și vieții. Deci dacă Isus a înviat, este Dumnezeu, iar învățătura lui adevărată. „De n'a înviat Hristos, deșartă este credința noastră, deșartă și propovăduirea noastră“ (1 Cor. 15, 14). Iar dacă a înviat Hristos, adevărată este credința noastră, dreaptă și propovăduirea noastră.

3. *O întărire a nădejzii noastre.* Dacă a înviat Hristos și noi vom învia. El este capul acestei mari familii creștine și dacă el a înviat și noi mădularele, noi mlădițele viei lui vom învia. El este începutul celor adormiți. Toți vom învia! Ne vom întâlni cu Dumnezeu credinței noastre, îl vom vedea la față pe acela pe care l-am iubit cu toată căldura

sufletelor noastre, vom primi în sfârșit cununa, răsplata pentru toate lacrimile, pentru toate suferințele, pentru viața restignită zi de zi pe crucea poruncilor sale. Că de credem că Isus a murit și-a înviat, Dumnezeu pe cei adormiți întru Isus, aduce-i-va împreună cu El. Și așa pururea cu Domnul vom fi.

4. *O întărire a dragostei noastre.* Dragostea noastră ne va împintena pe calea poruncilor Domnului printr'o viață refăcută, reînviată de darul învierii. Cu Domnul învia, sufletele noastre vor învia, despovărate (ca și trupul lui Isus de giulgiu) de păcatele tinii: vom uita toate pentru înviere, vom zice fraților și celor ce ne iubesc pe noi. „Precum Hristos a înviat din morți, așa și noi în învierea vieții să umblăm“. Și atunci cântarea credinței va fi sinceră pe buzele noastre Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dându-le“.

Hristos a înviat ca să nu mai moară. Sufletele noastre inviate din păcate, refăcute de harul lui să nu mai moară, să nu se mai profaneze.

5. *Plinirea mântuirii noastre.* Învierea lui Isus a schimbat fața lumii. Cu învierea lui învie adevărul robit de răutate, viața harului omorâtă de păcat; învie virtutea, înălțuită de vițiu. Pentru cei ce trăiesc în lumina și învățătura învierii toate sunt bucurie; bucurie este a trăi, bucurie a muri. Bucurie pentru că avem siguranța ca fiecare faptă bună, fiecare lacrimă, orice suspin va primi răsplată. „Atâta e de mare fericirea ce mă așteaptă că orice suferință mi-e ușoară“ (Sf. Francisc de Assisi).

Moartea nu va mai fi o harcă ce inspiră frică și groază, ci sora bună care ne trece dincolo de fruntariile acestei lumi a durerii în împărăția fericirii, în brațele spintecate de cuie ale Inviatului din morți.

Iată darurile învierii, iată tâlcul Sărbătorii Sărbătorilor. **Simion I. Crișanu**

Din Pastorală de Paști a I. P. S. S. Dr. Valeriu Tr. Frențiu

[...] Acum când serbăm din nou moartea și învierea Mântuitorului Nostru, trebuie să constatăm că Isus nu e îndestulit cu noi, și azi zice despre noi: „Poporul acesta se apropie de mine cu gura sa și cu buzele sale mă cinstește, dar inima lui departe este de mine“ (Mc. 7, 6), și de aceea trebuie să sufărăm pedepsele acestea mari cari țin de ani de zile și nu mai vreau să se sfârșească.

Isus ne zice: „De mă iubiți, păziți poruncile mele“ (Io. 14, 15). Dacă iubim pe cineva ne silim să-i împlinim totdeauna voia lui și să nu-l supărăm niciodată. Așa dacă-l iubim pe Dumnezeu trebuie să-i împlinim toate poruncile așa cum ni le-a dat și nu numai unele care ne convin.

[...] Iubiților Frați și Fii, azi când prăznuim învierea mărită a Domnului Nostru Isus Hristos, să ne dăm seama de dragostea Sa mare cu care ne-a iubit și să ne propunem cu toată tăria că de aici încolo până la sfârșitul vieții noastre îi vom răsplăti dragostea cu dragoste, vom înconjura toate păcatele și nu-l vom mai supăra. Lunar, sau chiar săptămânal ne vom spovedi, ca să ne întărim sufletește de-a nu mai cădea. Ne vom împărtăși cât mai des chiar și zilnic întru conștiință curată cu dumnezeieștile Taine și printr'însele vii făcându-ne să ne unim cu însuși Isus Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, carele a zis: cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu întru mine rămâne și eu întru el și că așezându-se și petrecând întru noi să fim biserica preasfântului și vrednicului de închinare Spiritului sfânt, scăpând de toate uneltrile diavolului. În fiecare Duminecă și sărbătoare vom asculta cu pietate sf. Liturghie și vom asculta predica și vom lua parte și la celelalte devoțiuni cari se slujesc în biserică. Ne vom inserie și ne vom împlini datorința de membri ai Agrului și ai Congregației Mariene și la alte Reuniuni cari promovează viața sfântă. Vom plăti regulat și conștientios zecuiala și vom ajuta pe cei lipsiți și vom propaga presa bună, așa că nu vom cheltui

Foia „Unirii Poporului“

Preotul din Vălișoara

(după A. Daudet)

Părintele Vasile era paroh în... satul Vălișoara de sus.

Bun, ca pânea cea bună, cu o inimă de aur, el iubea ca un părinte pe vălișorenii săi; pentru dânsul parohia Vălișoara ar fi fost un adevărat rai pământesc, dacă fiii săi sufletești i-ar fi făcut mai multă mângâiere. Dar vai! paianjenii țeseau în dragă voie pânza lor în scaunul de spovedanie al părintelui Vasile și chiar în sfintele zile ale Postului mare, puțini credincioși se apropiau de sf. Potir, pentru împărtășanie. — Bunul preot era cu inima zdrobită și se ruga tot mereu lui Dumnezeu, să nu moară mai înainte de-a putea strânge în staul turma cea rătăcită.

Și veți vedea îndată, că Dumnezeu a ascultat ruga slugii sale.

În o Duminecă la sf. Liturghie, după ceteria sf. Evanghelii, păr. Vasile se urcă în amvon.

— „Frații mei, zise el, dacă voiți, veți crede ce vă spun: în noaptea trecută, mă aflam, eu netrebnicul păcătos, la poarta raiului.

Am ciocnit în poartă și sfântul Petru mi-a deschis!

— Ei! Frația Ta ești, iubite părinte Vasile, zise el; ce vânt bun te aduce pe aici? și cu ce te-ai putea servi?

— Preafericite sfinte Petre, d-ta care ai în mâni cartea cea mare și cheile, îmi vei putea spune, — dacă nu mă socotești a fi prea curios, — câți vălișoreni aveți aici în rai?

— Nu am nimic de ascuns, părinte Vasile; te rog să șezi și să vedem îndată, cum stă treaba.

Sfântul Petru luă în mână cartea cea mare, o deschise și își puse ochelarii:

— Să vedem puțin: Vălișoara zici... V... V... Vă-li-șoa-ra. Aici suntem: Vălișoara... Dragă părinte Vasile, pagina este goală întreagă. Nici un suflet... Nici un vălișorean nu se află aici, ca în palmă!

— Cum așa? Nimeni din Vălișoara nu este aici? Chiar nici unul? Asta nu se poate! Uitați-vă mai bine!..

— Nici unul cucernice părinte. Uită-te chiar d-ta, dacă crezi poate, că eu glumesc.

Eu, păcătosul, am căzut în genunchi și cu mâinile împreunate am cerut îndurare. Atunci sf. Petru zise:

— Nu fi îngrijorat, părinte Vasile, și nici de cum să nu-ți faci sânge rău. Nu ești d-ta vinovat pentru asta. Vei vedea, că vălișorenii d-tale trebuie să-și îplinească negreșit pedepsele vremelnice în Purgator.

— O! Preafericite sfinte Petre, milostivește-te și mă ajută, să-i văd cel puțin și să-i pot mângâia.

— Cu plăcere, iubite amice... Incaltă, te rog, mai întâi aceste sandale, căci drumurile nu sunt prea bune, de aici încolo... Așa vezi... Acum, mergi drept înainte. Vezi colo jos, în fund o cotitură? Vei afla acolo o poartă de argint, presărată cu cruci negre... la mână dreaptă... Ciocnește și ți-se va deschide... Mergi sănătos și cu bine.

Și m'am dus... m'am dus! Ce oboseală! Tremuram ca varga, dar nu am stat pe gânduri. O cărare îngustă, plină de măracini, de ruguri aprinse, de șerpi cari șuerau, m'a dus până la poarta cea de argint.

— Poc! poc!

— Cine bate? mă întrebă o voce răgușită și dureroasă.

— Preotul din Vălișoara de sus.

— Din...

— Din Vălișoara de sus.

— Da! Intrați.

Intrați. Un inger frumos, cu aripi negre ca noaptea, cu o haină strălucitoare ca ziua, cu o cheie de diamant la cingătoare, scria mereu, în o carte mare, mai groasă decât aceea a sfântului Petru...

— În sfârșit, ce voiți și ce doriți? zice ingerul.

zimir pe lux și lucruri netrebuincioase și ne vom reține numai cât ne e absolut necesar pentru noi și familia noastră și de câte ori ne salutăm cu frumosul salut „Hristos a înviat”, să ne aducem aminte de aceste promisiuni pe cari dacă le vom împlini putem fi siguri că-L iubim pe Dumnezeu și dacă îl iubim pe Dumnezeu vom iubi sincer și pe aproapele nostru și se va sălășlui pacea pe pământ și ne vom bucura de binefacerile și darurile că-știgate pe lemnul Crucii și cu învierea Sa de a treia zi vom învia și noi și ne vom lumina și bucurie vom avea și aici pe pământ și în viața de veci făcându-ne moșteni ai împărăției de veci. Amin.

Deprinderi sufletești

În zilele din săptămânile din urmă ale Postului Mare s'au ținut deprinderi sufletești pentru elevi.

La Blaj: Liceul de băieți Sf. Vasile cel Mare, clasele V-VIII, a predicat Păr. Dr. Simion Crișan; clasele I-IV a predicat Păr. Vasile Cristea. Școala Normală de băieți a predicat Păr. Dr. Aurel Lelutiu. Liceul Comercial de băieți, clasele V-VIII, a predicat Păr. Dr. Augustin Ciungan; clasele I-IV a predicat Păr. Gheorghe Radu. Gimnaziul industrial Sf. Iosif și Școala de ucenici a predicat Păr. Dumitru Neda.

La Cluj: Studenții români uniți dela Universitatea Regele Ferdinand I, a predicat P. S. Episcop Dr. Ioan Suci; Elevii dela Liceul Inocențiu Micu-Clein, a predicat Păr. Dr. Simion Crișan.

La Târgu-Mureș: Liceul de băieți a predicat Păr. Dr. Eugen Popa; Liceul de fete a predicat Păr. Dr. Simion Crișan.

Pentru orășeni s'au ținut deprinderi sufletești în Catedrala din Cluj, în zilele din 1-7 Aprilie, predicând Păr. Dominic Niculaeș, iar în Catedrala din Blaj, în zilele din 7-13 Aprilie, predicând Păr. Dr. Liviu Chinezu.

Cel ce crede în Dumnezeu nu este niciodată singur.

— Ferice inger a lui Dumnezeu, eu a-și vrea să știu, — de cumva nu-s prea curios, — dacă aveți aici credincioși din parohia mea Vălișoara.

— Din...?

— Din Vălișoara. Oameni din Vălișoara, căci eu sunt preotul lor.

— D-ta ești părintele Vasile, nu-i așa?

— Da, sfinte inger.

— Ați spus: Vălișoara.

Și ingerul deschise și răsfoi cartea cea mare, udându-și degetele, ca să poată răsfoi mai bine!

— Vă-li-șoa-ra, zise el, scoțând un suspin lung... Părinte Vasile, noi nu avem aici nici un suflet din Vălișoara.

— Isuse Hristoase! Maică Preceastă! Sfinte Iosife! Nici un suflet din Vălișoara nu se află în Purgator! Doamne Dumnezeule! Unde or fi ei?

— Ei, sfinte părinte, vor fi în rai de sigur. Unde naiba, credeți ca să fie?

— Doară eu viu tocmai dela rai.

— D-voastră veniți... Ei bine?

— Ei bine, zici că nu-s nici aici...! O, Maică sfântă!

— Ce vrei, cucernice părinte! Dacă ei nu se află nici în paradis, nici în purgator, nu mai rămâne alt loc, ei sunt în...

— Sfântă Cruce! Isuse, fiul lui David! Vai, vai, vai, să fie oare cu putință?... Să fie

Legendele ouălor roșii

Datina vopsirii ouălor este cunoscută la multe popoare. La noi acest obicei se practică de Sfintele Sărbători ale Paștelor, în alte părți și la Ispas, Rusalii și chiar la Anul Nou.

În obiceiul acesta al vopsirii ouălor în curcubeu de culori, se oglindește o întregă lume de credințe și basme.

Egiptenii și fenicienii credeau că soarele și luna au ieșit din ou. Ei chiar ofereau ouă zeilor, la anumite sărbători mai mari.

La chinezi și la perși, sărbătorile în cari se ofereau ouă erau primăvara, atunci când soarele vine să sărute pământul, care alungând duhul iernii, se deschide, dând viață florilor.

Vechii greci și romanii, deasemenea se serveau de ouă la jertfele ce le aduceau zeilor iar în Aprilie romanii țineau chiar o „Sărbătoare a oului”, în cinstea lui Castor și a lui Polux, despre care ziceau că s'au născut din ouă de lebădă.

Mai târziu, în creștinism oul s'a admis ca simbol al revenirii la viață: precum pulul sparge întunerecul oului pentru a ieși la lumină, tot așa Mântuitorul a înfrânt moartea ridicându-se din întunerecul mormântului.

Popoarele au căutat să cunoască pricina care stă la origina obiceiului de a colora ouăle de Sfintele Paști și astfel s'au născut mai multe legende. Iată câteva din aceste frumoase legende:

Se zice că erau odată șase surori măritate care aveau necaz pe a șaptea soră nemăritată, bănuind-o că ar face o hi dulci soților lor. Din pricina aceasta au căutat s'o ucidă cu pietre. Sora însă nu era vinovată și n'a fost ucisă, iar pietrele svărlite în ea s'au înroșit. Și fiindcă întâmplarea aceasta s'a petrecut tocmai în ziua de Paști, poporul a început să roșească ouăle în fiecare an la Paști.

O altă legendă ne spune că Pilat, fiind chemat de mai marii evreilor după răstignirea lui Hristos, la o masă, tocmai când ținea un ou în mână, a intrat un soldat roman care a strigat „Hristos a înviat!” Pilat a râs și a răspuns neîncrezător: „Atunci o să învie Hristos, când se va roși oul acesta”. Și pe

dată se înfăptui minunea, înroșindu-se oul. În fricoșându-se, Pilat scapă oul din mână și oul se sparge. De atunci se zice a rămas obiceiul ciocnirii ouălor.

După o altă legendă se spune că Duminecă dimineața, după înviere, o copilă precupeată care locuia prin apropierea Golgotei, a plecat cu poala sorțului plină de ouă, să le vândă în Piața Ierusalimului. Pe drum a întâlnit un tânăr evreu căruia îi spuse în lec de salut: „Hristos a înviat!” Tânărul răspunse în ciudă: „O să învieze când ouăle din poala ta se vor roși ca obraji tăi Imbujorați!” Minunea se înfăptui de îndată și dela această guralivă precupeată a rămas se spune obiceiul de a se saluta lumea la înviere cu „Hristos a înviat!”

Cât despre obiceiul ciocnirii ouălor roșii, la Paști, obiceiul întâlnit la multe popoare, sunt iarăși o mulțime de credințe.

Astfel unii cred că atunci când ciocnești ouăle, acela va trăi mai mult, al cărui ou va fi mai tare. Sau când te speli în ziua întâi de Paști, să pul în apă un bănuț și un ou roșu pentruca să fi sănătos și să ai ban tot anul.

Se spune, deasemenea, că e bine să nu uiți cu cine ai ciocnit ouă, întâia dată de Paști; atunci când întâmplător te-ai rătăcit prin pădure, dacă-ți aduci aminte de acela cu care ai ciocnit, să știi că găsești drumul numaidecât.

Zi de Paști... Zi cu bucurii, cu zâmbet, flori și soare mult... Zi cu ouă roșii... Ciocnești ouă și strigi plin de creștinească bucurie: *Hristos a înviat*. Și parcă amintirile unei copilării frumoase îți înseninează sufletul...

Grigore Pop-Câmpeanu

Vorbe înțelepte

Când limba cârtitoare te împunge, adu-ți aminte, că nu de fructele cele mai rele, să leagă vespilii.

Precum îngerii stau cu spada de foc înaintea raiului, așa mintea să țină strajă la poarta inimii.

oare o minciună de-a sfântului Petru?... Totuși eu nu am auzit cântatul cocoșului... Vai, sărmanii de noi! Ce să mai caut eu în rai, dacă vâlișorenii mei nu-s acolo?

— Ascultă-mă, scumpe părinte Vasile, după ce văd, că d-ta vrei cu tot prețul, să afli tot ce-i pe aici și să vezi chiar cu ochii, apucă, te rog, pe cărarea asta, aleargă însă repede, dacă poți fugi... Vei vedea la stânga, o poartă largă. Acolo vei afla totul. Dumnezeu să te aibă în paza Lui!

Și ingerul închise ușa.

Era o cale lungă, presărată cu jăratec. Mă clătinam, ca și cum a-și fi fost beat; la fiecare pas mă potcneam; eram tot apă, fiecare fir de păr de pe trupul meu avea o picătură de sudoare, și eu găfăiam de sete... Însă, pe legea mea, mulțumită sandalelor pe cari mi le-a dat bunul Sănpetru, nu mi-se aprindeau tălpile picioarelor.

După ce am alunecat mai de multe ori schiopătând, văzui în sfârșit la mână stângă o ușă... nu, o poartă, o enormă poartă, asemenea intrării într'un mare cuptor. O, fiii mei, ce priveliște! Acolo, nu mă întreabă nime, ce mă chiamă, acolo nu sunt registre. Prin poarta cea largă a cuptorului intră lumea, fraților, cum intrați voi în zilele de Dumineci la comedie.

Eu asudam cu picături mari, și deși eram

transpirat, totuși mă scuturau frigurile. Mi se ridică părul pe cap. Simțiam că arde undeva, carne friptă, cam așa ceva, ca și mirosul, ce se răspândește la noi în Vălișoara, când Ilie ferarul așează potcoavele fierbinți pe copitele cailor. Mi se nădușea răsuflarea, în acel aer puturos și aprins; auziam o lărmălaie oribilă, de gemete, urlete și blesteme.

— Ei bine! Intri ori nu intri și tu, îmi zise un diavol încornurat, împungându-mă cu o furcă înroșită în foc.

— Eu? Eu nu intru. Eu sunt un amic al lui Dumnezeu.

— Tu ești amic al lui Dumnezeu... Eh, bată-te, chelbos, ce ești! Ce cauți tu aici?

— Eu vin... Ah! nu-mi mai vorbi, căci eu nu mai pot sta pe picioare... Eu vin... eu vin de departe... vă rog cu smerenie... nu cumva... din întâmplare... aveți cumva pe aici... vreunul... vreunul din Vălișoara...

— Ah! mănca-te focu! Tu faci pe nebunul, ca și cum nu-ai ști bine, că toată Vălișoara este aici. Uită-te încoace corbule, și voi vedea îndată, cum îi aranjăm noi aici, pe vestiții tăi de vâlișoreni...

Și eu văzui acolo, în mijlocul unui îngrozitor vârtej de flăcări:

Pe Nicolae — lungu, — voi îl știți bine fraților, — pe Nicolae — lungu, care se îmbăta în toată ziua și o lua la bătai pe biata sa soție Ana.

Vieța cetățenească

Clasele sociale

Vieța politică a zilelor noastre tot mai mult aduce vorba despre clasele sociale. Fiecare cetățean, fiind obligat a se interesa de lucrurile cari frământă vieța publică, va trebui deci să se lămurească și asupra acestei probleme.

Oamenii s'au grupat din vremuri foarte vechi în traiul comun, adică în societate, fiindcă aveau lipsă unul de ajutorul altuia și fiindcă așa cere firea noastră omenească. Trăind în comun, oamenii, tot din vremuri foarte vechi, au început să se deosebească între ei, fie după ocupațiile diferite ce aveau fie din alte cauze. În vremurile vechi unii oameni erau stăpâni pământului, alții erau robii acestora; dar chiar între stăpâni, unii erau militari toată viața lor și de aceea se deosebeau de ceilalți. Înainte de venirea Mântuitorului Isus deosebirea între diferitele clase sociale ajunseseră atât de mari încât unii îi considerau pe ceilalți ca și pe animale. Învățătura Evangheliei a ridicat pe cei mici și a îmblânzit sufletele celor mari. Robia a început să fie scoasă încetul cu încetul din viața oamenilor.

Dar n'au fost și nu sunt nici azi toți oamenii creștini, ba încă nici creștinii nu sunt toți adevărați credincioși ai Evangheliei. Mulți sunt numai născuți creștini, dar prin faptele lor ei nu sunt deloc urmași ai lui Isus. Din această cauză prin ocupațiile lor și mai ales prin lăcomie după avere, deosebirea între oameni a rămas până în zilele noastre. Totuși viața oamenilor de azi nu poate fi de loc asemănată cu aceea de dinainte de Nașterea Mântuitorului. Azi, în toată lumea, oamenii se deosebesc între ei numai din punct de vedere al bogăției și al ocupațiilor, adică după felul lor de muncă. Ba încă, cum este la noi în țară și în alte părți unde s'a făcut reforma agrară în mod total, oamenii au rămas să se deosebească între ei numai după ocupațiile

lor. La noi proprietari mari de pământ nu mai sunt. Au rămas doar proprietarii de bani, așa numiții capitaliști. Aceștia țin fabricile și comerțul. În România avem însă foarte puțini capitaliști.

Cum se prezintă dar în statul nostru clasele sociale? După cele de mai sus, răspunsul este ușor de dat. În statul român, în afară de capitaliști, clasele sociale sunt întemeiate numai pe deosebirea dintre ocupațiile cetățenilor. Astfel sunt: *intelectualii*, adică cei cari muncesc după învățătura cărții ce o au preoți, doctori, avocați, judecători, ingineri, profesori, învățători, contabili, funcționari și alții); *comercianții și industriașii*, adică cei cari au prăvălii ori ateliere în care produc haine, încălțăminte și altele; *agricultorii*, adică cei cari lucrează pământul producând mămăliga și pâinea și *muncitorii*, adică cei cari lucrează în fabricile și în atelierele mari sau mici. Din înșirarea aceasta se vede destul de ușor că unii câștigă după munca lor salariu sau leafă. Aceștia sunt numiți salariați. Între salariați intră așa dar toți intelectualii înșiruiți mai sus și muncitorii din fabrici și ateliere. Ceilalți câștigă după munca lor chiar roadele muncii, pe cari le folosesc după bunul plac, iar cele cari le trec peste trebuințe le vând pe bani celor cari muncesc pentru salarii.

Dar din cele spuse până acum se vede și aceea că toți cetățenii statului român sunt muncitori, căci toți trăesc după munca lor, unii chiar din ceea ce produc, alții din salariul ce-l primesc dela stat ori din altă parte pentru munca lor. Este prin urmare deosebire între cetățenii țării noastre în ceea ce privește împărțirea lor în clase sociale? Dacă pe lângă cele spuse ne gândim și la faptul că fiecare cetățean este liber, după puterile lui sufletești și truștești, să-și aleagă ocupația care vrea; că fiecare cetățean își poate pregăti copiii iarăși pentru foarte diferite ocupații, ceea ce se și întâmplă, trebuie să admitem că la noi în țară aproape nu există clase sociale. Altfel am putea spune că există o mare clasă socială: agricultorii (țărani) din sânul căruia, an de an, se înmulțesc, după trebuințele statului, celelalte clase! Nouăzeci din sută dintre oră-

șenii nostri (intelectuali, muncitori, comercianți și industriași) au, dacă nu chiar părinții, cel puțin moșii ori strămoșii între țărani.

Din această legătură strânsă între clasele sociale din România rees două constatări norocoase pentru statul și neamul nostru. La noi clasele sociale nu sunt create una contra alteia, ci toate sunt create din una. Clasele sociale s'au creat la noi fiindcă era lipsă de ele în viața statului și a neamului.

E drept că în viața de azi a statului chiar după ce s'a făcut reforma agrară, mai sunt încă multe dorinți drepte de împlinit și multe greutăți de înlăturat. Pentru unii din noi munca este prea grea și multă, iar câștigul după muncă prea mic și câte altele nu s'ar putea înșira așa.

O unire a tuturor, — și aceasta se poate face la noi în țară mai ușor decât în alte părți, ne va asigura însă, pe cale pașnică, prin o bună gospodărie, bună și dreaptă conviețuire.

N. Comșa

Șarbarea elevilor din Oăștie

Elevii Liceului „Aurel Vlaicu”, având concursul liceului de fete, al Soc. Naționale de Crucea Roșie, de sub conducerea dnei Elena prof. Ciomașiu și a Primăriei a aranjat o frumoasă serbare. Corul și orchestra liceului, conduse de prof. *Prația*, au cântat mai multe cântări patriotice. Dl inspector gen. șc. Aron Demian, a ținut o conferință despre „Triumful jertfei lui Horia”. Mai multe eleve și elevi au jucat dansuri naționale, sub conducerea dnei prof. *Elena Titton*, care a pregătit și frumosul joc de coloană „Romana” (uitat de lumea de azi!) jucat de un grup de elevi și eleve, cu muzica elevilor condusă de N. Popa, bun lăutar.

Un grup de eleve și elevi sub conducerea dlui prof. Nic. Musca au predat comedia „Absențe nemotivate” de Mușatescu.

S'au distins în rolul principal în mod deosebit, eleva *Felicia Frâncu* cl. VIII-a, apoi Doina C. Bratu, *Coca Niculescu*, Mar. Haneș, *Recierescu-Emil*, *Artenie Pricăjan*, T. Ujan. M. Teodorescu, Maria Bălan, *Ligia Rațiu*, *Viorica Mihăilă*, *Lucea Căndea*, *Floca Inocențiu*, *Augusta Popa*, *Bocaniciu*, *Susan* și *Cimbra*.

Am văzut-o pe Cătălina... târfa cea fără rușine... cu nasu în vânt... care avea obiceiul să doarmă singură în șură... Vă mai aduceți aminte de ea ticăloșilor!... Dar să trecem, că am zis prea mult.

Il văzui apoi pe Onofreiu din Coastă, care își hrănea vitele pe pământurile altora.

Il văzui acolo pe Urdă George, care la seceratul grâului își umplea sнопii din holda vecinilor.

L-am văzut și pe receptorul Matei, care știa să-și ungă bine roata...

Am văzut-o pe Ileana lui Onuț, lăptăreasa, care vindea așa de scumpă apa din fântână...

Și pe Ilarie din Grui, care trecea pe drum cu pălăria pe cap și cu pipa în gură, când mă întâlnea purtând și cuminecătura la vre-un bolnav din sat. Trecea pe lângă mine, ca pe lângă un câne.

Și pe Iacob din capu satului cu Saveta lui, pe Toaderu Sonului, pe Pavel Oprea și pe Chimu diacului...

Inspăimântați și galbeni de frică, ascultătorii gemeau, văzând în iadul deschis, uni pe tatăl, alții pe mama lor, alții pe bunici, alții pe frați și surori...

— Voi înțelegeți acum, fraților, continuă bunul părinte Vasile, voi vedeți bine, că așa nu mai poate merge, ca până acum. Eu tre-

bue să răspund cu sufletul meu pentru voi, și vreau să vă mântuiesc, să vă scap de prăpastia iadului, către care mergeți cu toții, rând pe rând. De mâne încolo mă aștern pe lucru, nu mai departe, decât chiar mâne. — Voi munci fără încetare! Iată cum vom face: Pentru ca totul să meargă cât mai bine, trebuie să stabilim un program. Vom merge apoi rând pe rând, ca la horă.

Mâne, Luni, voi spovedi pe bătrâni și bătrâne. Asta-i puțin.

Marți tinerimea. Cred că va merge destul de repede.

Miercuri copiii și copilele. Asta va ținea ceva mai pre lung.

Joi bărbații. Cu aceștia voi isprăvi scurt. Vineri femeile. Le voi zice: Povești mai puține!

Sâmbătă vine la rând morarul!... Nu va fi prea mult o zi întreagă numai cu el...

Dacă până Duminecă voi putea găta cu toți, mi-ar părea bine!

Vedeți, iubiților, când grâul este copt trebuie secerat. Știți că avem destule rufe murdare, ele trebuiesc spălate și încă spălate bine!

Vă doresc grație dela bunul Dumnezeu. Amin!

Ce s'a spus, s'a și făcut. Spălatul mergea la rând.

Începând din aceasta Duminecă memorabilă, parfumul virtuților din Vălișoara se răspânda până la al zecelea sat.

Iar bunul părinte Vasile, fericit și plin de voie bună, a visat într-o noapte, că el, urmat de întreagă turma credincioșilor săi din Vălișoara, mergea în o procesiune strălucită, între două șiraguri de lumânări aprinse, învăluți în nori de tămâie și incunjuțați de copii, cari cântau: „Mărire întru cei de sus...”, urcând pe drumul care-i ducea spre împărăția cerească!

trad. de Alfa

Credințe despre ouăle roșii

În județul Vâlcea se spune că dacă arunci găoacele ouălor roșii afară, îți arunci norocul și rodul.

*

În județul Argeș, în Vinerea Patimilor se roșesc ouăle și de aceea ziua se numește „Vinerea ouălor”.

Vorbe înțelepte

De omul cel mândru se tem puțin, el e urât însă de toți.

*

Omul care este harnic, totdeauna are praznic, iar cel nevoiaș și prost și în ziua de Paști are post.

Obiceiuri de Paști

In Ardeal

In ziua de Paști, desdedimineață, feciorii și fetele să duc la un părau să se spele cu apă ne'ncepută. Dacă nu curge nici un părau prin sat, merg la un părau pe hotar. Au grijă să fie la părau când va suna clopotul la biserică.

Când aud cel dintâi sunet de clopot fac de trei ori semnul crucii și unul zice:

Bună dimineața,
Rău mare,
Domn mare!

Celalalt fecior sau fată răspunde:

— „Să fi sănătos
N., nume frumos!
Dar ce te-ai sculat
Și ai mâncat
Așa de dimineață
Pe rouă, pe ceață.
— „Că cu m'am sculat
Și am mâncat,
Că Maica Maria
M'andemnat.
Să mă curățească,
Să mă limpezească
De făcături, de aruncături,
De minciuni, de urâciuni,
Să fiu mândru și curat,
Cum Maica Maria m'a lăsat!“

Apoi se spală, aruncă câteva boabe de cucuruz, ori de grâu în părau, fac iară semnul crucii și se întorc spre casă fără să se mai uite îndărăpt.

In Banat

In ziua de Paști, din fiecare casă, trebuie să meargă cine-va la biserică cu lumina aprinsă și tot cu ea aprinsă trebuie să se întoarcă acasă.

Inainte de a intra în casă, cel cu lumina aprinsă, bate în ușă și zice: Hristos a înviat! Cei din casă răspund: Adevărat c'a înviat! — Ce mâncăm azi? — Ouă, colac, carne răspund cei din casă. Intrând în casă să ieau „Sf. Paști“, aduse dela preot în schimb a două ouă roșii. Pasca se iea, învărtindu-se de trei ori dela stânga spre dreapta pe gila cu iarbă verde, ce se află la fiecare casă adusă încă de Sâmbăta, zicând: Hristos a înviat! După ce s'au luat Paștile, prima mâncare este un ou roșu.

In ziua întâi de Paști nu e bine să dormi. Cine a dormit merge la preot să-i cetească o molitvă.

In Bucovina

La înviere toți oamenii merg la biserică și aprind lumini.

Se zice că a fost odată o biserică și tot poporul mergea în noaptea învierii la acea biserică, dar nimeni nu intra în ea, numai preotul. Acest preot intra cu o lumină aprinsă în mână și se ruga la masa de peatră din mijlocul altarului. După ce se ruga cât-va timp, piatra se despica și ieșea o lumină. Preotul își aprindea lumina dela lumina cea din peatră, apoi ieșea afară și zicea: „Hristos a înviat“. — Poporul răspundea: „Adevărat c'a înviat!“ și își aprindea fiecare lumina dela cea a preotului.

De atunci și până azi s'a păstrat obiceiul de a aprinde lumini la înviere.

Cu prețul unei jumătăți dintr'o găină poți să te abonezi pe un an de zile la „Unirea Poporului“.

De-ale plugăriei

Starea sămănăturilor. In jumătatea a doua a lunii Martie, timpul a fost mai mult secetos. A plouat puțin în județele Vlașca, Troiscaune, Maramureș și în județele de munte din Moldova și în Transilvania.

In Banat, Oltenia, Dobrogea și Muntenia pământul e uscat.

Totuși seceta încă nu e primejdioasă și dacă în Aprilie și Iunie vor cădea ploii, recolta poate să fie chiar bună.

Grâul de toamnă are nevoie de ploaie și de căldură.

Arăturile de primăvară se fac în condițiuni bune. Totalul însemnărilor de primăvară este de 502.025 ha.

Grâu de primăvară s'a însemnănat 13.241 ha; orz 209.233 ha; ovăș 170.451 ha.

Starea vitelor. Vitele dau mare lipsă de nutreț, îndeosebi vitelii de muncă, de prăsilă și cele tinere. Se curăță gunoierii la câmp, se curăță și se grăpează pășunile și fânștele, se taie, se leagă, se sapă viile și se curăță pomii.

Pentru a ajuta aratul și sămănatul de primăvară, Armata Roșie a dat sătenilor 4 ateliere pentru reparatul tractoarelor și mașinilor, cari sunt repartizate la Timișoara, Slobozia, Constanța și Iași. Trei tractoare în județul Dolj. La Constanța s'au dat 12 autocamioane pentru transportul semințelor și lemnelor de foc, precum și 300 cai și 30 de boi. La Giurgiu 10 autocamioane și 100 de boi.

In județul Ialomița s'au dat 3 camioane și 30 tractoare.

Pirul și sămănăturile. După ce s'a trecut cu grapa peste arătură e bine ca pirul să se adune la capătul arăturii și să i-se dea foc. Din cauza pirului, sămănăturile fac mușete, un fel de purici mici, cari se înmulțesc îngrozitor. Acești purici trăiesc mai cu seamă pe frunzele pirului și îndată ce răsar sămănăturile, se împrăștiu pe frunze, fiind mai fragede. Din cauza aceasta se văd petice arămăi prin sămănături. Aceste petice e bine să le saurmăm cu o greblă și să le sămănăm din nou.

Cum cunoaștem vacile bune de lapte. Sunt semne după care cunoaștem dacă o vacă e bună de lapte. Dacă ujerul e rotunjit, în patru muchi și nu prea lung; pielea ujerului este subțire și cu părul scurt și moale; țâțele sunt groase și tot una de mari; după țâțele dinapoi se cunosc semnele unei a treia perechi de țâțe; vinele sub pântec sunt rămuroase și groase, iar după muls ujerul se adună în creșteri subțiri și rămâne mic, vaca e bună de lapte.

Cum putem obține mai mult lapte dela vaci. Cele mai bune mijloace, cari ne stau la îndemână pentru sporirea laptelui vacilor, sunt următoarele:

1. Curățenie în grajd și aerisirea zilnică.
2. Tesălarea și perierea zilnică a vacii.
3. Mulgerea îngrijită și de 3 ori pe zi.
4. Adăparea de mai multe ori pe zi.
5. Când dai ca hrană nutrețuri grosolane (strujeni, paie, curponi) toacăle mărunt.
6. In loc de găuște întregi, dă uruială.
7. Iarna plimbă vaca la aer curat, cu să facă mișcare în fiecare zi.
8. Gontrea vacilor în timpul iernii sau la începutul primăverii, în apă fel, ca fătarea să aibă loc la sfârșitul toamnei sau iarnă.
9. Înțercarea vacilor cu 50-60 de zile înainte de fătare; aceste zile sunt timp de odihnă de mare importanță asupra cantității de lapte, după fătarea ce urmează.

10. Grajdul trebuie să aibă lumină, așa că trebuie să i-se facă ferestre. Lumina în grajd sporește laptele cu 10-20%.

11. Ca hrană: țărățe, turte de floarea soarelui sau de rapă. Acestea sporesc laptele cu 30-40 la sută.

Noul preț al sfeclei de zahăr. Comisariatul prețurilor a dat o decizie prin care prețul sfeclei de zahăr din recolta anului 1946, se fixează la Lei 2.000.000 vagonul de 10.000 kgr. greutatea neto, încercat în gara cea mai apropiată de producător.

Franklin Roosevelt

Intreaga omenire a avut norocul ca, în timpul războiului care s'a terminat, în fruntea celor trei națiuni aliate — *Statele-Unite, Marea Britanie și U. R. S. S.* — să se găsească bărbați de stat a căror înțeleaptă conducere să contribuie nu numai la înlăturarea suferințelor ce s'au abătut asupra popoarelor lor, ci și la eliberarea tuturor neamurilor doritoare de pace și libertate.

Unul din „cei trei mari“ a fost mult regretatul Președinte al Statelor Unite ale Americii, *Franklin Delano Roosevelt*, dela a cărui moarte s'a împlinit un an în ziua de 12 Aprilie a. c.

Născut la 30 Ianuarie 1882, Roosevelt a fost în vremea primului războiu mondial (1914-18) un credincios sfetnic al președintelui Wilson. Deși era paralizat (în urma unui atac pe care-l suferise la vârsta de 39 de ani), poporul american l-a ales în anul 1933 ca președinte al Statelor Unite. De atunci, timp de 13 ani, a condus cu multă pricepere și hotărâre viața poporului american, fiind reales de 4 ori în fruntea marelui republici de peste ocean, așa cum nu s'a mai întâmplat cu nici unul din marii săi înaintași. N'a avut în fața ochilor săi decât hotărârea de a lupta prin toate mijloacele în contra violenței și forței, în contra barbariei și pentru apărarea civilizației, culturii și progresului.

Prin toate forțele sale, prin înțeleapta sa îndrumare, Președintele Roosevelt a fost unul din acei mari gânditori și luptători ai omenirii, cari foarte cu greu pot fi înlocuiți. El a fost un mare și convins democrat, deci un om al păcii și libertății.

Dar președintele Roosevelt n'a apucat ziua păcii. El care a luptat atât de mult pentru ca, la sfârșitul războiului, lumea să cunoască o viață mai bună, mai dreaptă și mai liberă, el care și-a sacrificat sănătatea, neprecupețind nici o sfortare, el nu s'a putut bucura de ziua victoriei. Președintele Roosevelt s'a stins din viață cu puțin înainte ca pacea în care crezuse și pentru care luptase, să fie un fapt împlinit.

A murit în toiul celei mai crâncene lupte dintre forțele binelui și ale răului, în pragul marelui biruințe. A fost un luptător de frunte și a căzut în luptă ostășește, răpus la datorie.

Prin moartea lui, omenirea întregă a pierdut pe unul din marii îndrumători de popoare, pe unul din stâlpii care garanta o pace dreaptă și de lungă durată.

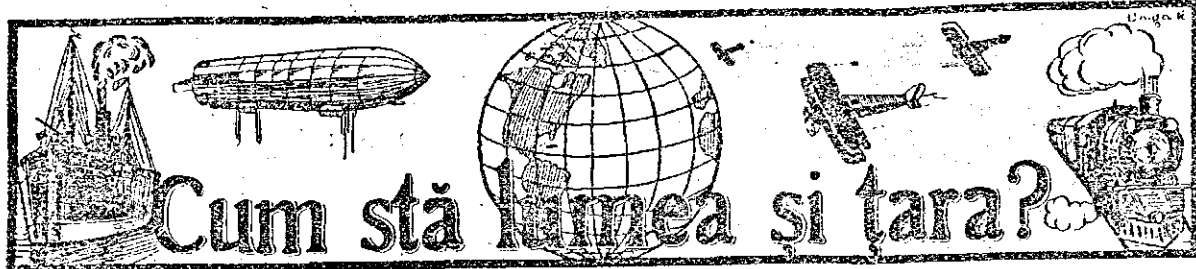
Numele său va rămâne strâns legat de frământata noastră epocă, și nu se va putea vorbi sau scrie vreodată despre aceasta, fără ca Franklin Roosevelt să nu fie pomenit la locul de cinste.

Fie-i memoria binecuvântată!

T. S.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Un mare discurs

Președintele Americii, dl H. Truman, a ținut un mare discurs la Chicago, în care a făcut o dare de seamă asupra politicii externe, a Statelor-Unite. După ce a spus că Statele-Unite sunt astăzi cea mai puternică națiune din lume, președintele a adăugat: „Dar mai presus de toate, trebuie să rămânem tari pentru că numai atâta vreme cât vom rămânea tari, vom putea asigura pacea lumii. Trebuie să rămânem tari nu pentru că am plăni sau am dori să impunem lumii părerea noastră prin forță sau să ne batem cu vreo națiune. Trebuie să rămânem tari pentru a păstra pacea și armonia între toate popoarele. Am convins-gerea că nu există nici o problemă internațională care n'ar putea fi rezolvată dacă există voința și puterea de a rezolva prin mijlocirea O. N. U-lui, pe care l-am creat cu toții. Am ajuns la o victorie zdrobitoare în unire strânsă cu națiunile libere și pașnice de pe glob. In acelaș fel de unire cu ele și cu ajutorul acelorși femei și bărbați viteji cari au luptat în războiu, noi vom putea ajunge la o pace durabilă“.

Propunerea dlui Y. Byrnes

Ministrul de externe al Statelor-Unite, dl Yames Byrnes, a adus la cunoștința guvernelor Angliei, Uniunii-Sovietice și Franței propunerea sa de a convoca la Paris, pentru ziua de 25 Aprilie, o întrunire a celor patru miniștri de externe, spre a lua hotăriri cu privire la aplicarea conferinței dela Moscova, privitoare la Conferința păcii și la redactarea tratatelor de pace cu Italia, România, Ungaria, Bulgaria și Finlanda. Rămâne de văzut dacă statele invitate vor fi de acord cu această propunere a ministrului american.

In Grecia după alegeri

Arhiepiscopul Damaschinos a luat hotărârea definitivă de a se retrage din funcțiunea de Regent. Pe de altă parte, partidele de stânga, cari au boicotat alegerile, au făcut un memoriu, prin care cer anularea alegerilor dela 31 Martie. In acest scop ele s'au adresat guvernelor britanic, sovietic, american și francez, cerându-le să aducă problema Greciei în desbaterea O. N. U-ului.

Alegeri în Japonia

Pentru ziua de 10 Aprilie au fost fixate alegeri parlamentare în noua Japonie democratică. Primul ministru s'a adresat prin radio poporului japonez, cerându-i să-și exprime prin vot voința sa, exercitându-și astfel drepturile sale publice.

In toată Japonia băntuie holera și vârsatul de vânt, dar mai ales în marile orașe Tokio, Osaka și Kobe. Deasemenea, numărul bolnavilor de tifos s'a ridicat la 15.000. Iată urmările războiului!

Tratatele de pace...

După cum scriu ziarele, până acum nu s'a ajuns la o înțelegere deplină asupra tratatelor de pace cu Italia și România. Într-o ședință a înlocuitorilor miniștrilor de externe a fost luată în desbatere problema graniței maghiaro-române. In fața păcii, România așteaptă cu toată încrederea hotărârile marilor ei aliați.

In Germania,

trupele britanice vor rămâne timp de 10 ani. Așa a declarat Feldmareșalul Montgomery, comandantul armatelor engleze de ocupație. El a mai spus: „Vom sta aici până ce vom constata că nu mai există nici o posibilitate pentru repetarea a ceea ce s'a petrecut în ultimii 6 ani“.

Patriarhul Nicodim,

a dat o pastora în legătură cu campania de însămânțări. I. P. S. după ce arată că „nenorocirile războiului nu s'au terminat“, și că din pricina secetei, foamea s'a făcut simțită în multe părți ale lumii, spune: „Fără să fim primejduți ca alții, grijă trebuie să avem și noi. E în joc viața noastră și a ființelor dragi nouă cărora trebuie să le asigurăm hrana. Avem sarcini apoi pe care nu le putem plăti decât cu roadele ogoarelor noastre. Avem de făcut din alte țări cumpărături, de care nu ne putem lipsi, iar plata care ni se cere și care e cea mai căutată e pâinea ce toate zilele“. In continuare, pastora îndeamnă poporul să cultive ogoarele, grădinile și orice bucată de pământ, în care se poate însămânța ceva. „Osteneala noastră va aduce belșug pentru voi, pentru familiile voastre și pentru întreaga țară... Războiul a secătuit lumea întreagă. Avem și o datorie de frățietate creștină de a ajuta pe cei mai lipsiți decât noi“.

Și armata română

vine în ajutorul țaranilor. Printr'un ordin al ministerului de războiu s'a dispus ca toate unitățile armatei să ia parte la campania de însămânțări. Asta, ca să nu rămână nici un petec de pământ nelucrat și neînsămânțat din cauza lipsei de brațe de lucru.

Dl George Enescu la Moscova

Maestru George Enescu, cel mai mare muzician român a fost invitat în capitala Uniunii Sovietice pentru a da o serie de concerte. In scopul acesta guvernul sovietic a pus la dispoziția marelui artist un vagon special cu care va călători până la Moscova. George Enescu este astăzi unul din marii români al cărui talent demult a trecut peste granițele țării. El face fala României peste hotare!

† Dr. Ioan Vescan

In ziua de 1 Aprilie a fost înmormântat la Vișoara (Turda), Dr. Ioan Vescan, avocat, fost prefect și primar al orașului Tg. Mureș, în mai multe rânduri parlamentar și președintele organizației național-țărăniște din jud. Mureș. La înmormântare a luat parte lume foarte multă. Mulți au fost cei ce au proslăvit munca acestui ales fiu al neamului, care a făcut mult bine în viață. Dl profesor universitar Dr. Valer Moldovan, dela Cluj, a spus între altele: „Istoria vieții acestui fruntaș ardelean este viața dreaptă și luminoasă ca o lumânare, dărză și neșovăitoare ca o statuă a datoriei. Ioan Vescan și-a trăit viața pe care i-a hărăzit-o Dumnezeu în slujba idealurilor morale ale legii creștine, spre binele neamului și întru apărarea celor goști pentru dreptate. — Odihnească în pace!“

Cum l'am cunoscut pe Iuliu Maior

Figura lui blândă, veșnic zâmbitoare, îmi stă mereu înaintea ochilor; vorba lui caldă, prietenească, îmi sună în urechi, îmi place să o ascult, ca pe un cântec bătrânesc.

Așa l-am cunoscut, în casa lui, în Blajul în care am trăit, un an întreg, în pribegie.

Nu puteam crede că un bărbat așa de cuminte, așa de valoros, care-ți inspira atâta încredere în sănătatea lui, ar putea să fie doborât, ca o frunză de pe un copac, atunci când suflă vântul toamnei.

Il văd la biroul lui, încunjurat de rafturile pline cu cărțile lui, așa de dragi, cu colecțiile gazetei lui, pentru care își jertfea toată viața, gazetă la care gândea într'una.

Am stat cu el de vorbă ceasuri întregi, îl priveam cu drag, îi ascultam planurile pe care le făcea pentru viitor, cu privire la gazeta lui, și mi răsăreau în minte călugării bătrâni din mănăstirile noastre, care-și petreceau viața scriind cărțile sfinte, ce ne-au păstrat limba și neamul.

Admirat de soția lui, care-i ghicea gândul, Iuliu Maior era fericit.

Când mi-a venit vestea că Iuliu Maior a închis ochii, nu puteam să cred.

Dar, dacă aceasta a fost voința Celui de Sus, mi-am făcut cruce, mi-am ațintit privirea spre cer, și mi-am zis: „Domnul ni l-a dat, Domnul l-a luat, fie numele Domnului binecuvântat“.

Dr. Artur Gorovei

Membru de onoare al Academiei române

Din activitatea Asociației Studenților Români Uniți (ASTRU) din Cluj

Sâmbătă, 30 Martie 1946, ora 5,30 d. m. a avut loc în sala „V. Pârvan“ dela Facultatea de Litere și Filosofie a Universității „Regele Ferdinand I“ din Cluj, ședința festivă a Asociației Studenților Români Uniți (ASTRU).

In prezența unui numeros și ales public în frunte cu P. S. S. Iuliu Hosu, episcopul Clujului și dl Prof. Alexandru Borza s'a desfășurat un program variat și plăcut.

După intonarea imnului „Impărate Ce-resc“, a luat cuvântul Părintele conducător al Asociației N. Pura, care a arătat rolul ASTRU-lui în viața studențimii. Următorul la cuvânt a fost președintele ASTRU-lui clujan, dl Dr. N. Pop, care a vorbit despre „Ce este și ce vrea ASTRU“. După cuvântul președintelui, dnii I. și A. Racolța au cântat două pricesne. Apoi, dșoara V. Borza, președinta secției feminine a ASTRU-lui, a vorbit despre „Formarea femeii prin ASTRU“. In continuare, dl E. Pop, a adresat o „Chemare către studenți“. La sfârșitul ședinței P. S. S. Iuliu Hosu, a vorbit studenților aștrști, dându-le sfaturi și îndemnuri.

De încheiere s'a cântat „Cuvine-se cu adevărat“.

Un bun prilej pentru cumpărarea unui iconostas de dimensiune mijlocie, executat cu material dinainte de război.

Toate icoanele pictate în ulei, aurite cu foite de aur veritabil și lucrate artistic în stil potrivit. — Informațiuni la Librăria Seminarului gr. cat. Blaj.

Coloratul ouălor de Paști cu buruieni

La Paști e obiceiul de a se vopsi ouăle. Vopsirea începe din Joia Paștilor și se isprăvește în Vinerea mare.

Pentru vopsitul ouălor se întrebuințează prafuri cumpărate din prăvălie. Aceste prafuri pe lângă aceea că sunt scumpe, azi nici nu se prea găsesc.

Mai ușor și fără nici o cheltuială se pot vopsi ouăle de Paști cu coloranți scoase din buruieni.

De obicei ouăle de Paști se colorează în roșu. Se pot însă vopsi și în alte coloranți: galbenă, verde, albastră, neagră.

Colorarea roșie se prepară ca și pentru fire, din frunze sau coajă de măr pădureț. Frunzele ori coaja se lasă să se usuce, apoi se zdrobesc mărunț și se amestecă cu sovar, o buruienă ce crește prin fânețe, tufșuri livezi și pe marginea pădurilor. Se toarnă peste ele apă curată și se țin la plămădit o zi sau două. După ce s'au plămădit se scurge apa, iar frunza de măr și sovarul se pun la soare timp de un sfert de ceas. Pe urmă se pun într-o oală împreună cu ouăle pe care vrem să le colorăm, turnăm apă până se acopere și le fierbem.

Pentru ca să se prindă bine colorarea se pune în ea și piatră acră sau moare de curchiu.

Pentru prepararea culoarei roșii sunt bune și frunzele de mesteacăn sau scoarță de crin roșu.

În galben se colorează ouăle cu frunze de viță și piatră acră, ori frunze de dud, coajă de salcie, coajă de ceapă, drobiță, soc, urzică cu borș sau piatră acră.

Prepararea colorii galbene se face ca și pentru fire. Frunzele sau cojile buruienilor se fierb bine. Zeama o împietrim cu piatră acră. Până este caldă punem în ea ouăle și le lăsam să stea până se colorează bine.

Ouăle roșii și galbene sunt cele mai cunoscute. Dar se vopsesc ouă și în alte coloranți: albastră, verde, neagră.

În albastru se vopsesc cu zeamă de brândușă, ori fructe de boz, floarea soarelui, rujă neagră. Floare de nalbă, fiartă le colorează în albastru închis.

Zeama de spanac le dă o culoare verde frumoasă.

Se văd și ouă negre. Aceste sunt vopsite în zeamă de coajă de crin negru sau coajă de nucă.

Sunt diferite chipuri pentru coloratul ouălor. Așa coaja de ceapă legată împrejurul ouălor apoi pusă la fiert, face pete galbene, iar zeama de coji de ceapă le colorează în galben curat.

Dacă vrem să avem și alte feluri de coloranți, le amestecăm pe cele principale, punând câte jumătate din fiecare. De pildă din jumătate violet jumătate verde câștigăm un fel de roșu; din jumătate roșu jumătate albastru câștigăm o culoare violetă; din jumătate albastru jumătate galben, câștigăm un fel de verde și așa mai departe.

După ce au fost colorate ouăle, le ungem cu grăsime de porc sau cu unt și pe urmă le ștergem bine. Astfel ouăle capătă un aspect frumos.

Ion Popu-Câmpeanu

Crizele Agricole

Războiul și urmările lui au zguduit lumea. Această zguduire se resimte în toate ramurile vieții. Astfel, în ramura economică e criză mare. Criza aceasta se arată prin lipsa produselor de care omul are nevoie deci este o criză de subproducție. În special, lipsesc alimentele, îmbrăcămintele, încălțămintele, medicamentele ș. a.

În 1929-1932, am mai avut o criză economică, care însă, se deosebește de acela de astăzi. Atunci erau prea multe produse, deci era o criză de supraproducție. Plugarii stăteau cu hambarele pline și nu aveau cui să vândă bucatele.

Ambele crize sunt dăunătoare pentru locuitorii țării și economia națională.

Îndată ce va fi un an agricol bun, frontierele se vor deschide, transporturile pe uscat aer și apă vor fi asigurate, criza de astăzi va trece.

După criza de acum de subproducție va urma concurența în lumea întreagă.

Țările, care vor avea produse mai bune și ieftine, vor găsi piețe de desfacere deci vor progresa, iar celelalte vor ajunge din nou într-o criză ca în 1929-1932, când nu vor găsi cumpărători pentru produsele lor prea răspândite în lume și prea inferioare.

Este de lipsă să se înceapă de acum cultivarea plantelor și creșterea animalelor cari sunt și vor fi totdeauna căutate și bine plătite.

În toate ramurile agriculturii trebuie făcute îmbunătățiri. Astfel, în cultura mare a câmpului să se introducă rotațiuni raționale pentru plante, pe hotarul unei comune toți plugarii să cultive aceleași soiuri de plante îmbunătățite și potrivite regiunii ș. a.

Astăzi, grâul și porumbul au prețuri ridicate, dar aceste prețuri n'au să dureze mult, deoarece grâul și porumbul cultivă aproape toate țările.

Să se mărească cultura cartofilor, sfeclii plantelor industriale, trifoiului și altor plante de nutreț cari îmbunătățesc pământurile sărace și cu cari se pot crește vite multe.

În agricultura României, în special a Ardealului, viitorul este al creșterii vitelor. Vitele scot sărăcia din casă și aduc bășug în țară.

Ing. Agr. Victor Rusu

Misiuni populare la Gurba (Arad)

Fruntașa comuna Gurba—jud. Arad—este una din cele mai importante parohii din dieceza Lugojului, atât ca viața creștinească, cât și mai ales pentru familiile numeroase, fiecare familie numărând 5-7 copii—nădejdea neamului de mâine.—În această parohie păstorește de mai bine de opt ani, vrednicul și harnicul paroh Părintele Iosif Stolca. La dorința credincioșilor, și din îndemnul parohului local, au avut loc între 24-31 Martie 1946, misiuni populare, predicate de par. canonic St. Balan. Credincioșii, bine pregătiți din vreme, au luat parte cu mic cu mare la sf. mistni. Seară de seară, la cele nouă predici ale misiunii, poporul dreptcredincios a fost prezent la sf. biserică, în număr foarte mare, până la 800 suflete.

E de însemnat că poporul este atât de înaintat în cântările bisericesti. Într-o liturgie la inserat, utrenie, paraclis, el cântă împreună cu cantorii dela strană (5 la număr). Au apoi o biserică frumoasă, bine îngrijită și frumos împodobită. În rândurile credincioșilor sunt distribuite cărți religioase, reviste și Unirea Poporului, datorită parohului local, care din

al său plătește câteva abonamente. Tineretul participă la toate slujbele religioase în număr foarte măgător. Din rândurile bunilor credincioși, dna preoteasă Stolca, suflat tânăr și plin de viață—a format un cor, care face fală parohiei Gurba. Poporul stă strâns unit în jurul parohului și dnei preotese, cari se trudesc mult pentru binele și înaintarea parohiei Gurba.

Misiunile au fost conduse de par. canonic St. Balan dela Lugoj. Predicile, ascultate cu multă tragere de către credincioși, au arătat pe scurt adevărurile mai însemnate ale învățturii creștine. De sf. taină s'au apropiat 400 de suflete. La spovedanii, pe lângă misiionar și parohul local, au ajutat în mare măsură par. Aug. Harlo (Chisindia) și par. Dr. Nic. Armean, numit secr. eppesc. Lugoj.

Aceste zile însemnate, pe cari poporul credincios din Gurba, le-a trăit cu tot sufletul, fiind prezent la sf. slujbe și la predici, vor rămâne neșterse din inimile credincioșilor și vor fi în aceiași vreme izvor de viață vie și creștinească în Isus Cristos Domnul, pentru călăuzirea poporului credincios pe drumul mântuirii sufletului și fericirii veșnice.

Bune de șluc

Casă știți câte zile are fiecare lună, învățați aceste patru versuri: De treizeci de zile sunt: Septembrie, Aprilie, Iunie și Noiembrie; De douăzeci și opt este una; Celelalte de treizeci și una.

Dela pământ și până la soare e o depărtare de 150 milioane de kilometri.

Pentru a aduna un kilogram de miere trebuie să muncească 89 mii de albine.

Se înseamnă colaboraționist. Tot auzim vorbindu-se de colaboraționisti, fără să știm ce soiuri de oameni sunt aceștia. Colaboraționistii sunt toți aceia cari au făcut parte din grupul S. S. și din orice organizație paramilitară; aceia cari au plecat cu armata germană; aceia cari au fost înscrși și au lucrat în grupul etnic german precum și toți membrii partidului național socialist german. Colaboraționistii vor fi expropriați în întregime, în temeiul Art 3 din Legea de Reformă agrară.

Cum ferim copacii de furnici. Când copacii sunt atacați de furnici, se presară cenușă împrejurul copacului. După fiecare ploaie cenușa se invoiește. În felul acesta furnicele vor părăsi copacul, pe care altfel îl pot strica.

Fumatul te înbolnăvește de cancer. Un profesor învățat din Argentina spune, că fumătorul introduce în corpul lui odată cu fumul de tutun și o cantitate destul de însemnată de gudron. Dar gudronul te înbolnăvește de cancer. Dacă un om fumează două pachete de tutun pe zi, într-o lună va fuma un kilogram, iar într'un an 12 kgr. Într'un kilogram de tutun se găsesc cam 70 grame de gudron, ceea ce înseamnă că într'un an pielea gurii se vopsește cu 840 grame de gudron. Aceasta gudronare a gurii, după mai multe luni, duce la boala cancerului. Din cauza aceasta e bine ca oamenii să se mai lase de fumat.

Dopurile pentru astupat sticlele cu vin. Vinul pus în sticle se poate oțeti nu numai dacă sticla nu e bine astupată ci și din cauza dopului. Dopul muiat numai în apă rece oțetește vinul. De aceea, înainte de a astupa sticlele, dopurile trebuie fierse și aștupate în apă fierbinte.

Fel de fel

O statuie uriașă a lui Isus Hristos. Lângă orașul Denver din Statul Colorado a Americii de Miază-Noapte este o statuie uriașă a Mântuitorului. E înaltă de 17 metri și e așezată pe un deal cu o înălțime de 500 metri. Statuia e luminată noaptea așa că poate să fie văzută dela mari depărtări.

Unde se află cămașa Mântuitorului Hristos. Cămașa Domnului Hristos pentru care s'au aruncat sorți după restignirea Lui pe cruce se află în Franța, în orașul Argenteuil. Dela 1 Aprilie și până la 21 Mai cămașa e așezată vederii tuturor.

Biblia, după socotelile făcute cuprinde de 6855 de ori cuvântul Iehova; ea cuprinde 66 cărți, 1189 capitole, 31.192 versete, 773.692 cuvinte și 3.566.400 litere. Numai Vechiul Testament singur cuprinde 39 cărți, 929 capitole, 23.213 versete, 592.439 cuvinte și 2.728.100 litere.

Câte limbi se vorbesc. După socotelile ce s'au făcut până acum, în întreaga lume se vorbesc 2786 de limbi. La acestea se mai adaugă în 3864 de limbi cari s'au vorbit în alte vremuri, dar acum nu se mai vorbesc. Adunând unele cu altele avem în total 6760 de limbi. Limba cea mai mult vorbită dintre limbile europene este cea engleză; vin apoi la rând limbile germană, spaniolă și franceză.

Un lac de lapte. În America se bea cel mai mult lapte. Acolo din 5 dolari cheltuiți pentru mâncare, unul se dă totdeauna pentru lapte. Un învățat american a socotit, că dacă s'ar aduna într-o vale tot laptele ce se mănâncă într'un an în America s'ar forma un lac de lapte lung de 2315 metri larg de 1852 metri și adânc de 15,25 metri. Pe acest lac ar putea pluti toate vapoarele de război ale Americii.

Ca să trăiești mult. Nu de mult a murit în America un grădinar care a trăit 173 de ani. Când încă trăia doctorii l-au întrebat cum de poate să trăiască așa de mult.

El le-a răspuns:

Nu mănânc decât odată în zi. Două zile pe lună, în 1 și 15 a fiecărei luni, postesc și nu beau decât apă.

Un polițist descoperă pe un asasin cu ajutorul unui papagal. Un funcționar din Germania a cumpărat un papagal dela un negustor de pasări. Papagalul se simțea foarte bine la noul stăpân și toată ziua chiotea, râdea și rosta unele cuvinte. Uneori însă dintr'odată sta nemișcat și țipa din toate puterile: „Ajutor! Ajutor! Vai! Vai!“. Papagalul se văeta atât de amar, încât stăpânul se îngrozia. Văzând aceasta s'a dus la negustor și l-a întrebat dela cine a cumpărat papagalul. Acesta i-a spus că dela un muncitor de fabrică.

Funcționarul a povestit acestea și unui prieten polițist. Acesta fără să spună nimic, a început să facă cercetări. Și a găsit că soția muncitorului de fabrică dela care cumpărase negustorul papagalul de mai multă vreme este dispărută. Odată polițistul îl cheamă pe muncitor la fabrică și după ce povestesc mai multe, dintr'odată se răsteste la el și îi zice: — Spune-mi de ce ți-ai omorât soția? Unde ai ascuns-o?

Muncitorul s'a zăpăcit, a îngâlbinit tot și la început a negat, pe urmă însă a mărturisit tot arătând chiar și locul unde și-a îngropat soția pe care a omorât-o. Astfel, dacă nu era papagalul, care a auzit cum soția muncitorului striga după ajutor, nu se putea descoperi nici odată crima.

Tuturor cetitorilor, prietenilor și binevoitorilor noștri le dorim sărbători vesele și le zicem din tot sufletul: Hristos a înviat.

Dela redacție. Din cauza sfintelor sărbători ale Invierii Domnului, în zilele când Tipografia este ocupată numai cu tipărirea gazetei noastre, nu lucrează, astfel numărul dela Dumineca Tomii am fost nevoiți să-l combinăm cu numărul de Paști. Numărul următor va apare în a două Duminecă după Paști.

A murit scriitorul Victor Ion Popa. Sâmbătă 30 Martie a. c. a încetat din viață la București, în plină putere a vârstei, scriitorul Victor Ion Popa, profesor la conservatorul de artă dramatică din Capitală.

Serbarea Școlii Normale de fete „Mitropolit V. Suciul“ din Blaj. În ziua de 9 Aprilie, elevele Școlii Normale de fete din Blaj, au aranjat o foarte frumoasă și reușită serbare, în Palatul Cultural. Corul elevelor, sub conducerea D-nei Veturia Popa au cântat mai multe cântări religioase. S'au recitat poezii și au predat bine piesa „Inimă de mamă“, localizată din l. italiană. A participat public mult în frunte cu I. P. S. Episcopu Valeriu Traian Frențiu.

Prețul lemnului de foc. Noul preț maximal al lemnului de foc a fost hotărât să fie urcat dela 170.000 lei vagonul, la 550.000 lei vagonul.

Cât și ce s'a expropriat dela Sașii din județul Sibiu. Dela Sașii din județul Sibiu s'au expropriat prin legea reformei agrare 70.000 de jugăre, pe cari au fost improprietariți aproape 15.000 de țărani, dintre cari 367 coloniști. Au mai fost expropriate 6121 case, 7 mori, 5810 grajduri, 1838 magazii, 1657 porumbare, 3972 șuri, 29 ateliere, 2 tăbăcării, 2 brutării și un joagăr.

Prețul uneltelor agricole. Comisariatul general al prețurilor a stabilit următoarele prețuri pentru uneltile agricole: Sape 3640—3620 Lei bucata; furci 2000—8440 Lei bucata; pluguri dela 107 000—397.000 Lei bucata; grape 326.200 Lei bucata.

Penicilina se va fabrica și în București. Medicul sovietic Dr. Seveniet care e medicul șef al garnizoanei sovietice din București a propus Ministerului Sănătății să se înființeze în București o fabrică de penicilină — leacul minune, la Institutul Dr. Cantacuzino. Conducerea acestei fabrici ar urma s'o aibă Dna Dr. Emoleva, mare pricepătoare în prepararea penicilinei. Ministerul Sănătății s'a învoit să împlinescă aceasta propunere. Dela noi arprimi penicilină toate țările vecine.

Un copil cu două capete. Într'un spital de nașteri din Londra, o femeie tinăra a născut un copil cu două capete. Mama e sănătoasă, iar copilul, deși foarte slab, se hrănește bine. Direcțiunea spitalului face cunoscut, că tatăl copilului e un soldat american.

A ars mănăstirea Căldărușani. Mănăstirea Căldărușani din județul Ilfov a ars cu totul. Pagubele sunt nespuse de mari, mai ales că mănăstirea fiind într'un loc mai ferit, nimeni n'a putut merge în ajutor.

Donație. Biserica unită a Devei a avut întotdeauna binefăcători cari au știut să-și arate dragostea față de sfânta Maică Biserica prin fapte grăitoare, cari au ajutat mult la dezvoltarea acestei parohii funtașe din cetatea istorică a Devei. Unul din cele mai frumoase ajutoarășă venit acum din partea mai frumuse familii a parohiei. D-na Emilia și D-l Curator II. Eugen Trestian, agronom-proprietar, au donat bisericii parohiale o garnitură-completă de prea frumoase odăjdii. Bunul Părinte Cereș care nu lasă nici un pahar de apă, dat în numele lui Isus, nerăsplătit, le ve răsplăti însutit pentru aceste fapte creștinești.

A murit „Barbu lăutarul“ din Zau. În ziua de 25 Martie a fost înmormântat „Barbu lăutarul“ din Zaul de câmpie, în vârstă de 62 ani, din cari 44 petrecuți în slujba muzicii populare românești, fiind singurul muzicant de pe Câmpie, măestru al bătrânelor cântece și jocuri românești. Tinerii din comună V. Pal, A. Baba, A. Dereban, Trifan, I. Trușă și alții au suportat toate cheltuielile înmormântării. Au luat parte la înmormântare peste 200 de săteni din Zau și satele din jur. Iar până la groapă a fost petrecut cu muzica, compusă din 26 de muzicanți, cei mai mulți foști învățăcei a-i mortului. Predica a ținut-o Părintele Helea. Mai mulți feciori din comuna și-au luat obligația să facă și parastas de șase săptămâni.

O țărăncă deputat în Parlamentul sovietic. În parlamentul sovietic sunt aleși deputați cei mai buni oameni ai Patriei. Intre aceștia este și o femeie țărăncă. O cheamă Anastasia Restova. E de 26 ani din satul Pușkino, raionul Bronițki. În vârstă de 10 ani a văzut mai întâi un tractor și visul ei a fost să se facă tractorișă. A și fost trimisă la cursurile de tractori și a devenit cea mai bună tractorișă. Din cele 940 de brigăzi de tractoare din 1945, în ținutul Moscovei, brigada Nastiei Reztova a lucrat mai bine. Poporul din cercul electoral Raminisk, care o cunoaște ca pe cea mai de ispravă femeie a ales-o ca deputat în Sovietul suprem.

Mulțumită. Celor ce au ținut să ne mângăie, personal sau înscris, pentru pierderea atât de neașteptată a scumpei noastre Aurora Sermășan, pe aceasta cale le exprimăm sincere mulțămite.

Familia îndurerată

Poșta gazetei

Șt. Bălan, Lugoj. Misiunile dela Gurba se publică. Banii s'au contat cum ne-ați scris. Vă dorim sărbători vesele.

Gh. Mărouș, Zălan. Am primit articolul pentru viața cetățenească. Se va publica. Vă mulțumim și vă dorim tot binele.

O. Fulcea, Hârseni. Am primit toți articolii pentru Grăunțe sufletești. Pe rând se vor publica. Articolul Păr. Miclea este o apreciere a cărții Mama a P. S. Suciul. Fiind lung nu-l mai putem reproduce.

M. Săncrătan Zau. Notița despre Barbu Lăutarul se publică. Trimiteți-ne vești de pe Câmpie cât mai multe.

Ioan Mare, 11073. Anul trecut ați trimis 1000 Lei, din care nefind achitat pe anul 1944, s'a trecut Lei 700 pe acel an și 300 Lei au rămas pe 1945, așa că din Lei 8000, trimiși acum, am trecut pe 1945 Lei 1200 și Lei 3800 pe 1946.

Coroș E. 12132. Am primit 2000 Lei, din cari 1000 i-am trecut pe 1945 și 1000 Lei pe 1946.

Pascu I. 12868. Din bani sosiți acum, am reparat zat pentru Dvoastră 1000 Lei pe 1945 și 2500 Lei pe 1946, iar pentru Doa Rotea Z. Lei 2100 pe 1946.

Fr. O. Aldea 12572 Lei 1000 s'au contat în abonament pe 1945, Lei 2900 pe 1946 și Lei 1100 pentru calendar.

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 13.837—42.